

Brussel, 6.7.2022
COM(2022) 326 final

**VERSLAG VAN DE COMMISSIE AAN DE RAAD EN HET EUROPEES
PARLEMENT**

**over de uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie die aan de Commissie is toegekend bij
Verordening (EU) nr. 1169/2011 betreffende de verstrekking van voedselinformatie aan
consumenten**

VERSLAG VAN DE COMMISSIE AAN DE RAAD EN HET EUROPEES PARLEMENT

over de uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie die aan de Commissie is toegekend bij Verordening (EU) nr. 1169/2011 betreffende de verstrekking van voedselinformatie aan consumenten

1. Inleiding

Met dit verslag wordt voldaan aan de verplichting van de Commissie uit hoofde van artikel 51, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende de verstrekking van voedselinformatie aan consumenten (hierna “de voedselinformatieverordening” genoemd)¹. De voedselinformatieverordening stelt de algemene beginselen, voorschriften en verantwoordelijkheden in verband met voedselinformatie, en met name voedsletikettering, vast. Bij de verstrekking van voedselinformatie wordt gestreefd naar een hoog niveau van bescherming van de gezondheid en de belangen van de consumenten door de eindverbruikers een basis te verschaffen voor het maken van goed doordachte keuzes en een veilig gebruik van levensmiddelen, waarbij speciale aandacht wordt besteed aan gezondheids-, milieu-, economische, sociale en ethische aspecten.

Artikel 51, lid 2, van de voedselinformatieverordening verleent de Commissie de bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen met betrekking tot de in de volgende bepalingen bedoelde onderwerpen:

- Artikel 9, lid 3: de Commissie mag de criteria vaststellen die van toepassing zijn om één of meer verplichte vermeldingen te mogen uitdrukken door pictogrammen of symbolen in plaats van woorden of getallen, om ervoor te zorgen dat de verplichte voedselinformatie ten behoeve van de consument in een andere vorm wordt uitgedrukt. In dit verband moet ervoor worden gezorgd dat er evenveel informatie wordt verstrekt als met woord en getal en moet rekening worden gehouden met aanwijzingen van een uniforme interpretatie door de consument.
- Artikel 10, lid 2: de Commissie kan bijlage III, waarin aanvullende verplichte vermeldingen voor specifieke soorten of categorieën levensmiddelen zijn opgenomen, wijzigen, teneinde met betrekking tot die levensmiddelen consumenteninformatie te garanderen en om rekening te houden met de technische vooruitgang, de wetenschappelijke ontwikkelingen, de bescherming van de gezondheid van de consument of het veilige gebruik van een levensmiddel.
- Artikel 12, lid 3: de Commissie kan criteria vaststellen die van toepassing zijn om bepaalde verplichte vermeldingen met andere middelen dan de verpakking of het etiket te mogen uitdrukken, indien zij voor bepaalde verplichte vermeldingen meer geschikt zijn. In die gevallen moet worden gewaarborgd dat er evenveel informatie wordt verstrekt aan de consumenten, rekening houdend met aanwijzingen van een uniforme interpretatie door de consument en van het wijdverbreid gebruik van deze middelen door consumenten.

¹ Verordening (EU) nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende de verstrekking van voedselinformatie aan consumenten, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1924/2006 en (EG) nr. 1925/2006 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 87/250/EEG van de Commissie, Richtlijn 90/496/EEG van de Raad, Richtlijn 1999/10/EG van de Commissie, Richtlijn 2000/13/EG van het Europees Parlement en de Raad, Richtlijnen 2002/67/EG en 2008/5/EG van de Commissie en Verordening (EG) nr. 608/2004 van de Commissie (PB L 304 van 22.11.2011, blz. 18).

- Artikel 13, lid 4: met het oog op de verwezenlijking van de doelstellingen van deze verordening legt de Commissie regels met betrekking tot leesbaarheid vast. Onverminderd artikel 16, leden 1 en 2, kan de Commissie voor specifieke soorten of categorieën levensmiddelen ook de eis dat de benaming van het levensmiddel, de nettohoeveelheid van het levensmiddel en, voor dranken met een alcoholgehalte van meer dan 1,2 %, het effectieve alcoholvolumegehalte in hetzelfde gezichtsveld worden vermeld, uitbreiden tot bijkomende verplichte vermeldingen.
- Artikel 19, lid 2: om recht te doen aan het belang voor de consument van een lijst van ingrediënten voor specifieke typen of categorieën levensmiddelen, kan de Commissie, in uitzonderlijke gevallen, de lijst van levensmiddelen waarvoor een lijst van ingrediënten niet verplicht is; aanvullen, op voorwaarde dat weglatingen er niet toe leiden dat eindverbruikers of grote cateraars op inadequate wijze worden geïnformeerd.
- Artikel 21, lid 2: teneinde de informatieverstrekking aan consumenten te verbeteren en rekening te houden met de meest recente wetenschappelijke vooruitgang en technische kennis, moet de Commissie de lijst van stoffen of producten die allergieën of intoleranties kunnen veroorzaken; opnieuw bekijken en, zo nodig, bijwerken.
- Artikel 23, lid 2: de Commissie kan voor bepaalde gespecificeerde levensmiddelen een wijze vaststellen voor het uitdrukken van de nettohoeveelheid anders dan in volume-eenheden (liter, centiliter, milliliter) voor vloeibare producten en in massa-eenheden (kilogram, gram), om ervoor te zorgen dat de consument de voedselinformatie op de etikettering beter begrijpt.
- Artikel 30, lid 6: om recht te doen aan het belang ervan kan de Commissie de lijsten met vermeldingen van de verplichte voedingswaardevermelding die deze kunnen aanvullen, wijzigen door vermeldingen toe te voegen of te schrappen (artikel 30, lid 2); de informatie in de voedingswaardevermelding die mag worden herhaald (artikel 30, lid 3); De inhoud van de vrijwillige voedingswaardevermelding indien die wordt vermeld op alcoholhoudende dranken met minder dan 1,2 % alcohol (artikel 30, lid 4); en de inhoud van de vrijwillige voedingswaardevermelding wanneer die wordt vermeld op niet-voorverpakte levensmiddelen (artikel 30, lid 5).
- Artikel 31, lid 2: de Commissie kan omrekeningsfactoren vaststellen voor de eventueel in de voedingswaardevermelding opgenomen vitaminen en mineralen om hun gehalte in levensmiddelen nauwkeuriger te kunnen berekenen.
- Artikel 36, lid 4: wanneer exploitanten van levensmiddelenbedrijven vrijwillige voedselinformatie verstrekken op een verschillende grondslag die misleidend of verwarrend voor de consument kan zijn, kan de Commissie voorzien in andere manieren van vrijwillige verstrekking van voedselinformatie dan bedoeld in artikel 36, lid 3, met het oog op een goede voorlichting van de consument.
- Artikel 46: de Commissie kan, behoudens artikel 10, lid 2, en artikel 21, lid 2, die respectievelijk verband houden met de wijziging van de bijlagen III en II, de bijlagen bijwerken teneinde rekening te houden met de technische vooruitgang, de wetenschappelijke ontwikkelingen of de gezondheid of de informatiebehoefte van de consument.

2. Rechtsgrondslag

Overeenkomstig artikel 51, lid 2, van de voedselinformatieverordening werd de bevoegdheid om krachtens artikel 9, lid 3, artikel 10, lid 2, artikel 12, lid 3, artikel 13, lid 4, artikel 18, lid 5, artikel 19, lid 2, artikel 21, lid 2, artikel 23, lid 2, artikel 30, lid 6, artikel 31, lid 2, artikel 36, lid 4, en artikel 46 gedelegeerde handelingen vast te stellen aan de Commissie toegekend voor een eerste termijn van vijf jaar met ingang van 12 december 2011. De

Commissie moest uiterlijk negen maanden voor het einde van de termijn van vijf jaar een verslag indienen over de uitoefening van de bij de voedselinformatieverordening verleende bevoegdheidsdelegatie. De bevoegdheidsdelegatie wordt stilzwijgend met termijnen van vijf jaar verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad zich uiterlijk drie maanden voor het einde van elke termijn tegen deze verlenging verzet.

De Commissie heeft op 11 maart 2016 een eerste verslag over de uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie in het kader van de voedselinformatieverordening goedgekeurd². In dat verslag worden de activiteiten beschreven die in de betrokken periode zijn verricht.

3. Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

Gedurende de periode met ingang van 11 maart 2016 tot op heden heeft de Commissie niet vastgesteld dat gebruik moest worden gemaakt van de gedelegeerde bevoegdheden die bij de voedselinformatieverordening zijn verleend. Hoewel alle gedelegeerde bevoegdheden passend blijven, is het besluit om er geen gebruik van te maken het resultaat van een regelmatige, deugdelijke beoordeling van de aspecten die tijdens de betrokken periode onder de bevoegdheidsdelegatie vallen, op basis van de feedback van nationale autoriteiten, consumenten en belanghebbenden en in het licht van de ervaring die is opgedaan bij de uitvoering van de voedselinformatieverordening.

Met name artikel 13, leden 1 tot en met 3, van de voedselinformatieverordening bevat de voorschriften voor de presentatie van de verplichte vermeldingen, zodat zij goed zichtbaar, duidelijk leesbaar en, indien van toepassing, onuitwisbaar zijn. Met name om de leesbaarheid ervan te waarborgen, zijn in artikel 13, leden 2 en 3, van de verordening en bijlage IV bij de verordening minimumeisen inzake lettergrootte vastgesteld, waarbij rekening wordt gehouden met het oppervlak van het materiaal. De “leesbaarheid” zoals gedefinieerd in artikel 2, lid 2, punt m), van de voedselinformatieverordening heeft ook betrekking op andere aspecten van de presentatie, zoals de afstand tussen de letters, de afstand tussen de regels, de lijndikte, de kleur, het lettertype, de verhouding tussen de letterbreedte en -hoogte, en het contrast tussen de gedrukte tekst en de achtergrond. In dit verband machtigt artikel 13, lid 4, van de verordening de Commissie om aanvullende regels vast te stellen voor de leesbaarheid van de verplichte vermeldingen om de doelstellingen van de verordening te verwezenlijken. De uitvoering van artikel 13, leden 1 tot en met 3, van de voedselinformatieverordening heeft tot nu toe geen bewijs opgeleverd dat de bestaande regels niet zouden volstaan om de duidelijke leesbaarheid van de verplichte vermeldingen te waarborgen. Rekening houdend met het algemene doel om het juiste evenwicht te bereiken tussen de bescherming van de consument en de flexibiliteit om een soepele bedrijfsvoering voor exploitanten van levensmiddelenbedrijven mogelijk te maken, heeft de Commissie het niet passend geacht om in de onderhavige periode uitvoering te geven aan de verleende machtiging om aanvullende voorschriften in te voeren met betrekking tot de leesbaarheid van de verplichte vermeldingen.

Bovendien moet de Commissie krachtens artikel 21, lid 2, van de voedselinformatieverordening de in bijlage II opgenomen lijst van stoffen of producten die allergieën of intoleranties veroorzaken, systematisch opnieuw onderzoeken. In het licht van die permanente beoordeling werkt de Commissie de lijst waar nodig bij om de consument beter te informeren en om rekening te houden met de meest recente wetenschappelijke vooruitgang en technische kennis. Overeenkomstig die bepaling heeft de Commissie in de

² Verslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over de uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie die aan de Commissie is toegekend bij Verordening (EU) nr. 1169/2011 betreffende de verstrekking van voedselinformatie aan consumenten (COM(2016) 138 final).

betrokken periode de situatie met betrekking tot stoffen of producten die allergieën of intoleranties kunnen veroorzaken nauwlettend gevolgd en heeft zij geen gegevens verzameld die erop kunnen wijzen dat er verdere stappen moeten worden gezet om bijlage II bij de voedselinformatieverordening te wijzigen.

Zoals aangekondigd in het verslag van de Commissie van 11 maart 2016 over de uitoefening van de aan de Commissie verleende bevoegdheidsdelegatie, is artikel 18, lid 5, van de voedselinformatieverordening op 1 januari 2018 afgeschaft.

4. Conclusie

Sinds 11 maart 2016 heeft de Commissie de haar bij Verordening (EU) nr. 1169/2011 verleende gedelegeerde bevoegdheden niet uitgeoefend. Zij verzoekt het Europees Parlement en de Raad nota te nemen van dit verslag.